

Az artisták rokonszenve.

— Szabados Katica estéhez. —

(Saját tudósítónktól.) Már több mint két hete annak, hogy a *Délmagyarország* megírta Szabados Katicának a szenvedéseit, aki a Vigszinpad helyiségében oly szerencsétlenül esett le egy asztalról tánc közben, hogy jobb lábát két helyen is eltörte. Szabados Katica azóta már régen a szegedi közkórház szomorú, mankón bicegő lakója, az artisták azonban, akik kint jómond a nagy világban, szerte szórva mindenfelé; még ma sem feledkeznek meg kolleganőjükről, aki érdemtelenül igazán sanyaru helyzetbe jutott.

Ezzel az ügyvel kapcsolatban közöltük annak idején azt a levelet, amelyet Grünau Poldi fővárosi artista intézett hozzánk a budapesti artisták nevében és egyben nyugtáztuk azt a harminc koronát is, amelyet Szabados Katica részére küldöttek. Ma ismét kaptunk egy levelet a Kolozsváron működő artisták egyik megbízottjától. A meleg hangú levelet, amely teljes egészében mutatja be az artisták jószívűségét, összetartását és minden rokonszenves vonását e kedves művésznépének, itt közöljük:

Nagyságos Szerkesztő Ur!

Három nappal ezelőtt küldte el egy kollégám nagyrabecsült lapjuk július 11-iki számát, melyben „Egy artista-leány szenvedése” cím alatt oly gyönyörűen van megírva Szabados Katica kolleganőnek kálváriája:

Mindenekelőtt fogadja nagyrabecsülésem nivós cikkéért. Ugy látszik, hogy az illető ur nagyon jól ismeri a sajnálatos artista viszonyokat, mert bizony egyesek (nagyon kevés) kivételével, mindannyiunknak erősen kell küzdeni, hogy a mindennapi kenyeret tisztességes uton megkereshessük és dacára a lelkiismeretes, odaadó munkának, ha valamelyünk a létért való küzdelemtől fáradtan, vagy valamely szerencsétlenség következtében ágyba dől: a kutya sem törődik vele. Én nem panaszkodom, de, mert nagyon jól ismerem az artista viszonyokat, imádom pályámat és szeretem pályatársaimat, át tudom érezni minden ügyes-bajos dolgukat.

Szabados Katica is hivatásának áldozata, mert: dacára annak, hogy nem cselekedett helyesen akkor, amikor az asztalon táncolt, de ne feledjük azt, hogy az artista szereti — imádja kenyéradóját és ha látja, hogy rosszul megy neki, a rendelkezésére álló csekély eszközökkel igyekezik rajta valamelyest segíteni, hogy legalább a saját fizetését megkeresse neki.

Igy történhetett ez Szabados Katicával is, hogy azután Schönfeld ur — aki jogtalanul tartotta vissza fizetését és ily módon kiérdemelte az összes artisták megvetését — így köszönte meg, ez más lapra tartozik.

Ami a Magyarországi Artista Egyesület alelnökeinek nyilatkozatát és Schönfeld ur művezetőjének — aki a M. A. E. választmányi tagja — nemtörődömségét illeti: annak kritizálása nem tartozik a nagy nyilvánosság elé, ez a M. A. E. belső ügye lévén, ezzel itt nem foglalkozom, de magát az Egyesületet ez ügyből kifolyólag semmiféle bántódás illelve szemrehányás nem érheti, mert oda az esetet senki sem jelentette, ami nagyon elítélendő dolog, mert: a M. A. E. mindig csak tagja érdekeit tartotta szem előtt és mint számtalan — még kevésbé súlyos esetben is — úgy most is, sietett volna segíteni szerencsétlenül járt tagján.

En a cikk elolvasása után rögtön gyűjtést indítottam és sikerült az itt működő artisták és néhány jóbarátunktól 38 koronát gyűjteni, de mert időközben arról értesültünk, hogy Stein Ármin nevű igen tisztességes pályatársunk súlyos tüdőbajban fekszik a legnagyobb nyomornak kitéve, mindkét esetben pillanatnyi segítyt nyújtandó, leghelyesebbnek találtam az összeget megfelelni, ami meg is történt közös elhatározással.

Mai postával feladtam b. címükre 19 koronát és kérjük azt Szabados Katica kezeihez juttatni.

Fogadja úgy nagyságod, mint nagyrabecsült lapjának összes munkatársa nagyrabecsülésünket az irántunk tanúsított jóindulatért, kérjük hathatós támogatásukat a jövőben is és vagyunk teljes tisztelettel a Kolozsváron működő artisták nevében

Sándor József.

A beküldött tizenkilenc koronát Szabados Katica kezeihez juttattunk, aki még öt hétig lesz kénytelen a közkórházban maradni. Szabados Katica ez uton mond halás köszönetet kolozsvári kollégáinak szíves adományukért.

KÖZOKTATÁS

Választják a tanárokat.

(Saját tudósítónktól.) Bár még mindig teljes bizonytalanságban van a város felső kereskedelmi iskolájának kérdése, mégis úgy látszik, hogy Szeged intéző köreinek sikerülni fog ebben a kérdésben uralkodó homályt eloszlatni és remélhető, hogy végre mégis csak kialakul a városi kereskedelmi iskola képe. Eddig ugyanis még csak az igazgató van meg az egész iskolából Nyáry György személyében, de sem tanári kar, sem épület, se semmi más nincs. És ami legfőképpen nincs: az a közoktatásügyi miniszter szankciója. A közoktatásügyi miniszter ugyanis kiadta az egész ügyet fölülbírálás és véleményezés végett a kereskedelmi iskolák főigazgatójának, aki azonban európai tanulmányuton van és így nem igen valószínű, hogy véleményét kellő időben fölterjeszthesse, ami nagyon aggasztó lehet a városi felső kereskedelmi iskola első esztendőjére és hátrányos kihatással az intézet jövőjére.

A városi felső kereskedelmi iskolát már eddigi minden élet megnyilvánulásában sok támadás és kudarc érte. Pedig igazán jó akarattal a tapasztalat és az iránta megnyilvánult szükség hatása alatt létesítették. Régen észlelt szükségét kívántak vele pótolni azok, akik látva azt, hogy az állami felső kereskedelmi iskola, bár a maga nemében talán a legnagyobb ilyen iskolája az országnak, szűk és nem elegendő minden jelentkezőnek a befogadására és hogy ez okból olyan sok jelentkezőt kell visszautasítani, hogy azok a visszautasítottak is elég tanuló sereget adnak egy újabb felső kereskedelmi iskolára. Ennek a jelenségnek és a délvidék ifjúságának az ország jövő fejlődésére üdvös törekvését kívánták tehát szolgálni, amikor Szeged kereskedő testületeinek és tényezőinek mind sürgősebb kérelmére megvalósították az új, a városi felső kereskedelmi iskola eszméjét, még pedig dicséretükre legyen mondvá azoknak, akik megcsinálták, — gyorsan és haladéktalanul alkották meg. Talán az egyetlen közérdekű, hasznos intézményünk, amelynek megalkotásánál szem előtt tartották a gyakorlati szükségletet és nem fullasztották a bürokratizmus posványába. Az egyetlen alkotás, amikor cselekedtek, ahelyett, hogy csak beszéltek és anketiztek volna.

És most meg van az iskola. Igaz, hogy ha nagyon kritikusan vizsgáljuk, leginkább csak határozatilag, de meg van és ha az intézőkörök buzgósa elé mesterséges akadályt nem gördítenek, meg lesz intézményesen is rövid idő alatt, vagyis kellő időre ahhoz, hogy a következő tanévben már oktatásügyi hivatásának megfeleljen.

Az igazgató már megvan, aki szorgalmasan dolgoztatott eddig is az iskola tanítási szabályrendeletének a kidolgozásán. Az igazgató megválasztása ellen kifogást jelen-

tettek be, és nem minden alap nélkül, mert tény, hogy Nyáry György még nagyon fiatal embernek is, tanárnak is erre a diszes és reprezentabilis állásra; viszont azonban egy előkelő városi tisztviselő állítása szerint: nem Nyáry tehet arról, hogy az ugynevezett régi, érdemes szegedi kereskedelmi iskolai tanárok nem pályáztak, mert sokkal jövedelmezőbb olyan mellékfoglalkozásuk van, amit igazgató létükre elveszítenének és így az igazgató-választási harc paglijában csak két fiatal tanár küzdött az igazgatói állásért. Így a Nyáry György személye ellen irányuló támadás egy kissé célt tévesztett, mert nem a fiatal igazgatót, hanem az állami kereskedelmi iskolai klikket kellene ostromozni, akiknél fontosabb az üzlet, az internátus, mint a tanári és társadalmi téren való előrehaladás.

A szegedi felső kereskedelmi iskola igazgató-tanácsa Lázár György dr polgármester elnöklete alatt hétfőn délelőtt ülést tart a városháza bizottsági termében. Az ülés fontosabb tárgyai: a tanári állásokra való pályázatok kiírása, a városi felső kereskedelmi iskola helyiségének a végleges meghatározása és a legszükségesebb taneszközök és felszerelési tárgyak beszerzése.

Takarék- betéteket

a mindenkori pénz-
viszonyoknak meg-
felelő kamatozás
mellett betéti köny-
vekre és pénztár-
jegyekre a

Pesti Magyar Kereskedelmi Bank

részére Szegeden
átvesz

MAY R. MIKSA

bank- és váltóüzlete

Széchenyi - tér 2.,

mely cégnél a betéti
könyvek és a pénz-
tárjegyek vissza is
fizettetnek.

Alaptőke és
tartalékok:

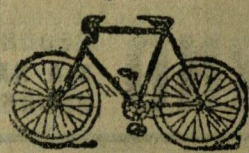
172 millió

Betéti állo-
mány 1911
végén

368 millió

Nem kell fizetni

magas árat, ha részletre vásárol, mert cégemnél a valódi új Singer és karikahajós varrógépek és minden rendszerű tűs és tűnélküli beszélőgépek árfelemlés nélkül 6—8 és 10 koronás részletre megszerezhetők

Szántó Sándor

gépnyagraktárában
Szeged Tisza Lajos-körút 38 szám.
szallagárusokkal szemben
a Püspök-térrel szemközt.